

NEDJELJNA ČITANJA

Draga braćo i sestre!

Isus je na putu iz Galileje prema Jeruzalemu. Sve jasnije govori svojim pratiocima da su pred njim teški dani. Otvoreno govori o tome da ga u Jeruzalemu čeka odbacivanje, muka i smrt. Za njegove pristaše situacija je žalosna. Ne mogu razumjeti kako će se to dogoditi. Očekuju od Isusa pobjednički put, oslobođenje svoje zemlje, i svoga naroda od okupatora i tlačenja. Tko od nas rado prilazi patnji, boli? Tko se instinktivno ne brani protiv takvog pogleda? Mi nismo stvoreni za bol, za patnju. I za Isusa je bilo tako. On nije tražio patnju radi patnje. Ali je znao da je mora uzeti na sebe i da ne može sebe i svoje poštediti od nje. A i oni su trebali znati: Patnja nema posljednju riječ. Ona je prolaz, vrata, koja se otvaraju za novu, neuništivu sreću. Trebalo je trojici apostola koje je on uzeo sa sobom i poveo ih na goru visoku, u osamu, same, dati sigurnost. Tu će oni biti svjedoci jednog nezaboravnog trenutka. Pred njihovim se očima preobrazio. Haljine mu postadoše sjajne, bijele veoma – nijedan ih bjelilac na zemlji ne bi mogao tako izbijeliti. I u tom sjaju objave dvojica velikih proroka Staroga zavjeta, Mojsije i Ilija razgovarahu s Isusom. To je morao biti neopisivi osjećaj sreće, jer je Petar odmah želio ostati. Sreća treba potrajati. Ujedno i zastrašujući doživljaj: iskusiti tako jaku blizinu Boga, ima nešto tajnovita u sebi. K tome glas, koji im govori, da je Isus ne ispravnom putu, potpuno vrši volju Božju i da oni trebaju biti usko uz njega. Doživljaj na brdu ostaje jedinstven trenutak. Ali, on je trebao pomoći apostolima, da ne odlutaju od Isusa kad on bude u teškom času patnje i groznog razapinjanja. Neka ne zaborave da je Isus stvarno Božji "Ljubljeni Sin" i da će nakon patnje doći sreća, uskrsnuće. Kod preobraženja Isusova moramo misliti i na vlastita iskustva. Sigurno smo imali u svome životu teških trenutaka, kada smo i tjelesno i duševno bili jako opterećeni. Kada smo bili, što bi se reklo, na granici izdržljivosti. A onda smo doživjeli iskustvo svijetlih trenutaka, prije svega u susretu s ljudima. Puno puta bio je dovoljan jedan smješkak, pogled u lice, ili lijepi trenutak u prirodi. Ti su nam trenuci često puta davali novu snagu, da nastavimo svoj put. To su bili trenuci utjehe, jačanja, nade: biti će dobro! Isus želi svakome od nas darovati takva iskustva: preobraženje i u mome životu!